

- Който вы облачеше въ червено съ украшения,
Който туряше златны украшения по дрехы-тъ ви.
- 25 Какъ падиѣхъ силни-тъ верѣдъ бой-тъ! Ионаане, удареный на високи-тъ си мѣста!
- 26 Прѣоскърбенъ съмъ за тебе, брате мой Ионаане!
- Рачителенъ ми бѣше ты:
*Твоя-та любовь къмъ мене бѣше чудесна: Прѣвѣсхождаше любовь-тъ на жены-тъ.
- 25 "Какъ падиѣхъ силни-тъ,
И погинухъ оружія-та на бой-тъ?

ГЛАВА 2.

- 1 И слѣдъ това "попыта Давидъ Господа, и рече: Да възлѣзъ ли въ иѣкой отъ Іудины-тъ градове? И Господь рече: Възлѣзъ. И рече Давидъ: Дѣ да възлѣзъ? А
- 2 той му рече: "Въ Хевронъ. И тѣй възлѣзе тамъ Давидъ "и двѣ-тъ му жены, Ахиноамъ Іезраелка-та, и Авигея жена-та на Навала Кармилецъ-тъ. И *мжжіе-тъ които бѣхъ съ него възведе Давидъ, всякого съ домородіе-то му: и населихъ
- 4 ся въ Хевронскы-тъ градове. И "дойдохъ Іудины-тъ мжжіе, та помазахъ тамъ Давида за царь надъ Іудини-тъ домъ.
- И извѣстихъ Давиду, и рекохъ: "мжжіе-тъ на Іависъ-галаадъ бѣхъ, които погребохъ Саула. И прати Давидъ вѣстители при мжжіе-тъ на Іависъ-галаадъ, и рече имъ: Да сте "благословени отъ Господа, защото направихте тажи милость на Господаря си, на Саула, и погребохте
- 6 го! "Сега прочее да направи Господь вамъ милость и истинѣ! така и азъ ще ви въздамъ тажи добринѣ, понеже направихте
- 7 това иѣщо. Сега прочее, нека ся укрѣпятъ рѣцѣ-тъ ви и бѣдѣте мжжественни; защото господарь-тъ ви Саулъ умрѣ, а Іудини домъ помазахъ мене царь надъ
- 8 себе си. "Но Авениръ, Нировый сынъ, Сауловъ-тъ военачалникъ, зѣ Исвосея, Сауловъ-тъ сынъ, та го заведе въ Маханаимъ, И направи го царь надъ Галаадъ, и надъ Ассурцы-тъ, и надъ Іезраелцы-тъ, и надъ Ефрема, надъ Веніамина, и надъ всичкий Израиль.
- 10 На четиридесетъ годинъ бѣше Исвосей Сауловый сынъ, когато станѣ царь надъ Израиль: и царува двѣ години: но Іудини домъ послѣдова Давида. И "число-то на дни-тъ, въ които царува Давидъ въ Хевронъ, надъ Іудини домъ, бѣхъ седмъ години и шестъ мѣсеци.
- 12 И тѣй излѣзе Авениръ Нировый сынъ,

- и раби-тъ на Исвосея, сына Саулова, изъ
- 13 Маханаимъ, "въ Гаваонъ. И Іоавъ Саруини сынъ, и раби-тъ Давидови, излѣзохъ та ся спорѣщихъ бѣзѣхъ при водоємъ-тъ на Гаваонъ: и сѣдиѣхъ единъ-тъ отсамъ "на водоємъ-тъ, а други-тъ ота-къ на водоємъ-тъ. И рече Авениръ Іоаву: Нека станѣтъ сега момци-тъ, и да поиграѣтъ прѣдъ насъ. И рече Іоавъ:
- 15 Нека станѣтъ. И тѣй станѣхъ та прѣминѣхъ на четъ, дванадесетъ отъ Веніамина, отъ странѣ-тъ на Исвосея, сына Саулова, и дванадесетъ отъ Давидовы-тъ рабы. И хванѣхъ всякой ближній-тъ си за главѣ-тъ, та прѣкара ножъ-тъ си въ ребро-то на ближній-тъ си, и падиѣхъ заедно: за то онова мѣсто ся нарече,
- 17 *Хелкаевъ-ассуримъ, което е Гаваонъ. И станѣ сраженіе-то много жестоко въ онзи день: и Авениръ и Израилеви-тъ мжжіе ся побѣдихъ отъ Давидовы-тъ рабы.
- 18 И тамо бѣхъ "трима-та Саруини сынове: Іоавъ и Ависей и Асаиль: а Асаиль бѣ "лежъ въ позѣ-тъ, "като една отъ полскы-тъ сырны. И погнѣ Асаиль вслѣдъ Авенира: и като тичаше, не свѣрихъ ни на десно, ни на лѣво, отъ вслѣдъ Авенира. И погледнѣ Авениръ назадъ си, и рече: Ты ли си, Асаиле? А той отговори:
- 21 Азъ. И рече му Авениръ: Свѣрни ты на десно или на лѣво, та хвани иѣкого отъ момцы-тъ, и земли за себе си всеоружіе-то му. Но не рачѣ Асаиль да свѣрне отъ
- 22 слѣдъ него. И пакъ рече Авениръ Асаилу: Върни ся отъ слѣдъ мене: защо да ты ударѣхъ до земѣ-тъ? какъ ще дигнѣхъ тогазъ лице-то си къмъ Іоава брата ти?
- 23 Но не рачѣ да ся върне: за това го порази Авениръ съсъ задньо-то на коніе-то си "въ коремъ-тъ, и излѣзе копіе-то отъ заднины-тъ му, и падиѣхъ тамъ и умрѣ на само-то мѣсто: и колко-то дохождахъ на мѣсто-то, дѣто падиѣхъ та умрѣ
- 24 Асаиль, спирахъ ся. А Іоавъ и Ависей гоняхъ вслѣдъ Авенира: и сълнце-то захождаше когато тѣ дойдохъ до хълмъ-тъ Амми, който е срещъ Гіѣзъ, при пѣть-тъ на Гаваонскъ-тъ пустыни.
- 25 И събрахъ ся Веніаминови-тъ сынове отидѣхъ Авенира, и станѣхъ едно тѣло, и застанѣхъ на върхъ-тъ на единъ хълмъ.
- 26 Тогазъ Авениръ извика къмъ Іоава, и рече: Ще пояжда ли непрѣстанно мечъ-тъ? не знаешъ ли че сетинна-та ще бѣде горчива, и до кога не щешъ да заповѣдашъ на людіе-тъ да ся върнѣтъ отъ да
- 27 гонятъ братія-та си? И рече Іоавъ: Живъ Богъ, "рако не бы говорилъ ты, непрѣ-

« 1 Цар. 18; 1, 3. 19; 2, 20; 17, 41. 23; 16.
ш Ст. 19.

а Сжд. 1; 1. 1 Цар. 23; 2, 4, 9, 30; 7, 8.

б 1 Цар. 30; 31. Ст. 11. Гл. 5; 1, 3. 3 Цар. 2; 11.

в 1 Цар. 30; 5.

г 1 Цар. 27; 2, 3. 30; 1. 1 Еф. 12; 1.

д Ст. 11. Гл. 5; 5.

е 1 Цар. 31; 11, 13.

ж Рув. 2; 20. 3; 10. Псал. 115; 15.

з 2 Тим. 1; 16, 18.

и 1 Цар. 14; 50.

і Гл. 5; 5. 3 Цар. 2; 11.

к Ис. Нав 18; 25.

л 1ер. 41; 12.

* Нина на Помеже-тъ.

и 1 Еф. 2; 16.

к 1 Еф. 12; 8.

о Псал. 18; 33. Пѣсн. 2; 17.

8; 14.

п Гл. 3; 27. 4; 6. 20; 10.

р Ст. 14. Прит. 17; 14.